

Rybaření

vesele i vážně

KOLIK DRUHŮ RYB CHYTÍŠ, TOLIKRÁT JSI RYBÁŘEM

Milí čtenáři a příznivci Petrova cechu!

Vloni jsem se několikrát zmínil o tom, že kolik druhů ryb člověk chytí, tolikrát je rybářem. Protože tento nápad vzbudil **zájem mnoha rybářů**, napadlo mě věnovat se mu trochu hlouběji.

text: Zdeněk Hofman foto: autor, Lenka Hofmanová ilustrace: autor

Musím přiznat, že stereotyp nemám rád, s chutí vymyslím neustále něco nového. Tato vášně mě i v rybářském sportu nutí objevovat nové světy, měnit udičky a číhat pokaždé na jinou potvůrku. Líčit na trofejního kapra nebo sumce je pochopitelně pořádná porce adrenalinu. Věnovat však této disciplíně veškerý čas, plány i sny? To zavání jednotvárností a nudou. Vždyť i opravdoví gurmáni si kromě pořádné flákoty masa s chutí zobnou i pověstné třešničky na dortu. V rybářském sportu je těch třešniček plný strom, jen se k nim musíme umět dostat. Některé utrhneme ze země, na jiné si musíme vzít žebřík a za těmi nejvzácnějšími musíme šplhat až do korun stromů. Stejně tak i rybář, který chce ulovit třeba mníka, slunečnici či jinou méně hojnou rybu, musí překonat mnohá úskalí a překážky. Největším oříškem je vzácnější rybu najít, až pak přicházejí problémy s jejich ulovením. Třeba slunečnici chytíme poměrně snadno, naopak mník bývá hodně náladový a musíme být u vody ve správný čas, jinak čekáme marně. Třešnička na dortu nikoho nenasytí, dodá však celé hostině ucelený zážitek a šmrnc. V rybářském životě je to stejné a radost ze vzácného úlovku dokáže zastínit nejednu trofejní rybu.

Velký plán

Pojďme se tedy věnovat i méně známým rybám, které bývají přehlíženy a opomíjeny. Každý měsíc se na jeden druh zaměřím, pokusím se vypátrat něco o původu a historii. Věnovat se ale budeme hlavně praxi, tedy

Někdy potěší i piditloušť

strategii lovu a nepůjde jen o vzpomínky. Všechny popisované ryby se pokusím ulovit. Zrovna včera jsem v rytmu písničky, co mě učil listopad, vyrazil na mníky. Obvolal jsem několik kamarádů, nikomu se však při tep-

Půlmetrový tloušť na boilie

lotě okolo nuly k vodě nechtělo. Foukal vítr, chvílemi přšelo a počasí bylo vskutku tak nevábné, že by psa ani zákonitou manželku k vodě nevyhnal. Nakonec kráčím k řece sám a pod nohama mi cinká poztrácené listy